

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De felicitate & infelicitate: & quòd nec ob prosperos successus quisquam
animis efferri debeat, nec ob aduersos demitti. cap. xix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANN. DAMASCENI

- Ecl. 7.* Noli facere mala, & non te apprehendent. Abscede ab iniusto, & declina à peccato. Bona bonis creata sunt ab initio, & eodem modo peccatoribus mala.
- 30.* Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui statuit lapidem proximo, offendet in eo: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo.
- 27.*
- Mat. 7.* Nolite iudicare, & non iudicabimini: nolite condemnare, & non condemnabimini. Dimitte, & dimittetur vobis: date, & dabitur vobis. Mensuram bonam, & plenam, & coaceruatam, & supereffluentem dabunt in sinum vestrum. Quae enim mensura mensi fueritis, remetietur vobis.
- Gal. 6.* Nolite errare: Deus non irridetur. Quae enim seminauerit homo, hæc & metet. Quia qui seminat in carne, de carne & metet corruptionem: qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam.
- Eph. 6.* Vnusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet à Domino, siue seruus, siue liber.

- Basil.* Bona est spes misericordiae. Etenim potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: quia tu reddes unicuique iuxta opera sua.
- Psal. 61.*
- Marc. 4.* Qua mensura mensi fueritis, inquit, eadem etiam remetietur vobis. Fratrem oppressisti? Idem expecta. Fratrum bona eripuisti? Pauperes pugnis contudisti? maledictus proscidisti? calumniis aspersisti? falsis sermonibus lesisti? alienis lectis insidias comparasti? peierasti? patrum terminos transulisti? in pupillarum bona inuastisti? viduas oppressisti? presentem voluptatem bonis in pollicitatione reconditis potiozem habuisti? Pares vices expecta. Qualia enim quisque seminat, eadem & metet. Eodem modo si quid à te boni factum est, huius quoque vberem & amplam expecta mercedem.
- Cyrilli.* Iustum Dei iudicium affectionibus nostris exaequatur. Et qualia sunt quae gessimus, talia nobis rependuntur. Neesse est enim id quatenus metere, quod seminauit: neque aliud fieri potest. Semen porro est humana voluntas, animique inductio: messis autem merces ea, quae huic animi inductioni persoluitur.
- Dignam semente messem facis. Acerbitatem & crudelitatem seminasti? Manipulos collige.

De felicitate & infelicitate: & quod nec ob prosperos successus quisquam animis efferrī debeat, nec ob aduersos demitti. CAP. XIX. I

- Pro. 30.* **M**ENDICITATEM & diuitias ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria, ne forte satiatus illiciar ad negandum, & dicam, Quis est Dominus? aut egestate compulsus, furer, & periurem nomen Dei mei.
- Ecl. 11.* In die bonorum ne sis immemor malorum: & in die malorum ne sis immemor bonorum. Memento paupertatis in die diuitiarum, 18. in die abundantiae: & necessitatem paupertatis in die diuitiarum.
- 2.* A mane vsque ad vesperam immutabitur tempus: & hæc omnia citata in manu Dei. Homo enim sapiens in omnibus metuit. In bonis viri inimici eius in mœrore sunt: & in malis eius amicus quoque ab eo separabitur. Omne quod tibi applicitum fuerit, accipe, & in dolore sustine, & in humilitate tua patientiam habere: quoniam in igne probatur aurum & argentum, homines verò receptibiles in camino humilitationis.

- Basil. in princ. Proverb.* Gubernatore homini opus est, ut & tranquillis huiusce vitæ rebus atque ad ipsius voluntatem fluentibus, mutationes expectet, ac non in presentibus rebus, tanquam si immortales essent, acquiescat: rursus in aduersis rebus animum non despondeat, nimiaque tristitia absorptus, pessum eat. Nam nec corporis sanitas, nec iuuenilis ætatis flos, nec domus opes atque copia, nec denique reliqua vitæ felicitas diuturna est. Verum in vitæ huiusce serenitate rerum quoque tempestatem expecta. Veniet enim morbus, veniet paupertas, non semper

A *semper ad puppim stante vento. Quin illustrem quoque in omnibus rebus ac suscipiendum virum inopinatae per sepe ignominiae occupant, atque omnem vitam prosperitatem tanquam scopuli quidam per insperatas rerum acerbitates infringunt. Atque continua calamitatum series speciem quadam fluctuum praebet, ut quae alia super alias excitentur, ac vitam tuam exasperent, horrendamque tibi tempestatem accersant. Videbis etiam quandoque haec praeterire, ac vitam ad hilaritatem & miram tranquillitatem immutari. Quocirca is demum prudens gubernator est, qui subiectae naturae euentus scite & considerate tractat, sui-que semper similis perstat, nec in laetis ac secundis rebus animos attollens, nec in calamitatibus concidens.*

B *Minimè æquum est morbum & paupertatem, ignominiam ac mortem, ceteraque omnia, quae molesta hominibus sunt, in malorum numero collocare: quandoquidem nec ea, quae cum his pugnant, inter summa bona numeramus. Etenim ea partim à natura manant: partim, ut cernere est, ad utilitatem permultis accidunt.*

Sursum oculos attollamus fratres. In omni tempore atque omni rerum statu bonam spem praefereamus. Sic nos comparemus, ut nec in rebus secundis metum, nec in aduersis spem abijciamus. Memores simus, tum tempestatum in tranquillitate, tum gubernatoris in tempestate: ac nò in calamitatibus frangamur & debilemur, nec seruos malos nos praebeamus, bene de nobis merenti Domino cõsistentes, ad eundem autem, cum ab eo castigamur, nos ipsos non adiungentes: cum tamen praestabilior aliquando sanitate morbus sit, & submonitio remissione, & visitatio incuria, & animaduersio venia.

C *Nec propter calamitates animos demittamus, nec propter saturitatem in insolentiam prorruamus.*

Nec sanitatem omnem admiremur: nec morbum aspernemur: nec diuitiis affluentibus animum adijciamus: nec paupertatem, tanquam aliquid detestandum & condemnatione dignum, diuini odij argumentum insectemur. Verùm & stolidam sanitatem aspernari sciamus, cuius fructus peccatum est: & piuum morbum honore complecti: eorum scilicet autoritate commoti, qui per morbum & dolorem victoriam adepti sunt.

Nec in mœrore atque calamitate prosperitatem despera, nec in secundo rerum statu mœrorem. Annus vnus quatuor temporum vicissitudines fert: atque item vnicuius horae momentum multas rerum mutationes.

Quandiu secundo vento nauigas, naufragium time. Ita fiet, ut adhibito in auxilium

D *metu, a naufragio tutior sis.*

Ne te antè iactes, quàm sit in portu ratis.

Peviere multi, iam propinque littori:

Vado appulere, turbine acti, plurimi.

Mala exprobrare nemini, certa est salus.

Nec dolor consolatione, nec prosperitas disciplina careat.

Vento fauente turbinis fac sis memor.

Nunquam secundis cursibus sis insolens.

(Sentire supra nam caduca conuenit.)

Ne fortè in altum dura me tollat Via,

Te prona contrà voluat in praecip. meos

Casus sinistro praefero letis tuis.

Propone binos, si lubet, boues tibi,

Quorum alter ingens pingueat multo cibo,

Caputque in altum tollat: alter corpore

Rugis arato, quòdque humi propendat,

Det signa culti plurimos annos soli:

Vt ille caedem pinguis ad certissimam

Seruetur, hic se nutriat, suumque herum.

Ex his duobus dic vter felicior?

An non labor quem reddidit macrum iugi?

Opes at ampla te iuant, quamuis mala;

*Ora. in
sanct. Ba-
ptis.
In Tetrast*

In Iamb.

E

Diuites hydropicissimi.

Malisque parta sint modis, atque artibus.
 Quid? An tumorum comprobas hydropici?
 Fortemne censes, quem grauis furor tenet?
 An, dulce quod est, pharmacum certam parit
 Prorsus salutem? Non amarum poculum
 Per sepe morbum depulit longissime:
 Dulcique contra sepius creuit dolor?
 Vt ut ergo clauum prepotens vertat Deus,
 Aequa ferendum mente, donec is meam
 Tandem quietum ducat in littus ratem.

Chryf. Sepultura, & corruptio, & puluis, huiusce vite felicitatem claudunt.

Clemens. Danda est hominibus opera, vt nec bonis illis preposterè sese addicant, nec mala odio habeant & auersentur: verum vtrisque superiores se praebeant: sic nimirum, vt mala proterant, bona autem sua ad egentes transmittant.

Na. Deus hac de causa meo quidem iudicio res aduersas & secundas inter se neclit, vt nec molestia consolatione careat, nec lætitia disciplina sit expers: atque vt perspecta vtriusque varietate & inconstantia, ad ipsam vnum oculos emuertamus.

Turpe est nos in rebus lætis ac prosperis diuinas laudes predicare, in sinistris autem ac molestis conticere. Imò verò tum ampliores quoque gratias agere debemus, illud videlicet exploratum habentes, quòd quem Deus amat, castigat, & flagellat omnem filium quem recipit.

Chryf. Gloria finem tumultus excepturus est.

Iosephus. Quemadmodum ineptorum hominū est rebus secundis immodicè efferrī: sic etiam ignouorum est aduersis consternari. Celer enim in vtrisque mutatio est.

Nilus. Quemadmodum lucis proprium est splendorem afferre: sic etiam Dei, misericordiam rebus a se conditis impertire. Misericors enim ac miserator est Dominus, vt inquit David. Quamobrem ita te compara, vt nec desperatione frangaris, nec ipsum contemnas.

Cum res omnes tua ex sententia succedunt, mutationem expecta. Ac rursus cum inopinatis calamitatibus vndique obsideris, meliora ac leuiora tibi animo propone.

Ob aduersos rerum euentus discrucuari minimè conuenit: verum in multis calamitatibus lato potiùs atque hilari animo esse. Ob eam enim causam, inquit, affixi te, ac fame oppressi, vt scientia manna comederes: atque ad extremum benigne tibi facerem.

Vita humana maris instar innumeros fluctus, ac varias, tum in prosperis, tum in aduersis rebus, mutationes admittit. Neque enim terrenarum rerum quicquam firmum ac stabile est, verum huc atque illuc, perinde ac nauis aduersis ventis agitata, fertur.

De abundantia & fertilitate: & quòd eo tempore peccata perpetrari soleant. CAP. XX.

Deut. 32.
4.

NCRASSATUS est dilectus, & recalcitrauit, incrassatus, impinguatus, dilatatus. Attende tibi ipsi, nec obliuiscaris Domini Dei tui: ne cum comederis, & satiatus fueris, & domos pulchras edificaueris, & in ipsis habitaueris, & oves tuæ ac boues multiplicati fuerint, extollaris in corde tuo.

Pro.
Hier. 5.

Cum comederis, attende tibi ipsi, ne dilatetur cor tuum.

Magnificati sunt & ditati, incrassati sunt, & impinguati: & præterierunt sermones meos pessimè.

Ezech. 16

Hæc fuit iniquitas Sodomæ, superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius & filiarum eius: & manum egeno & pauperi non porrigebant. Et eleuata sunt, & fecerunt abominationes coram me.

Eclli. 13.

Attende, ne seductus in lætitia tua seducaris.

Vita